

2. 8. 2007

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Česko už je proti snadným "vývozům" dětí

Česko se snaží zbavit nelichotivé nálepky "exportéra" dětí pro zahraniční adopce.

Skóre: 0.63

Název zdroje: Hospodářské noviny

Datum vydání: 02.08.2007

Nadpis: Česko už je proti snadným "vývozům" dětí

Strana: 4

Rubrika: z domova

Autor: Tereza Nosálková

Náklad: 60258

Oblast: Celostátní deníky

Zpracováno: 02.08.2007 05:04

Identifikace: DCHN20070802010013 cz

Klíčová slova: ústavy, ústavu, právní, mezinárodněprávní, právníků

NADTITULEK: SOCIÁLNÍ POLITIKA

Česko se snaží zbavit nelichotivé nálepky "exportéra" dětí pro zahraniční adopce. Ministerstvo práce a sociálních věcí konečně uznalo, že je třeba zhustit síto, jímž děti propadávají do smutného registru nechtěných.

"Jedná se hlavně o děti romského původu, o které čeští žadatelé o adopci nestojí. To chceme změnit, chceme žadatele víc motivovat a tuto bariéru překonat," říká Kristýna Kotalová, vedoucí oddělení sociálně právní ochrany dětí ministerstva.

Ministerstvo si nechalo zpracovat studii, která jasně řekne, proč české rodiny romské děti do péče nechtějí. Podle jejích závěrů se chystá lépe "propagovat" romské děti při přípravných rozhovorech domácích žadatelů o adopci.

"A hlavně se chceme zaměřit na podporu rodin, které si osvojí "těžko umístitelné dítě", dodává Kotalová. Pod takovou podporou si představuje síť poradních center, speciální telefonní linku či speciální webovou stránku zaměřenou na adopce, kde by si lidé mohli vyměňovat zkušenosti.

Úřady změnily názor na odesílání romských a handicapovaných dětí do zahraničních rodin loni v lednu, kdy ze Švédska přišla tragická zpráva o smrti malého Erika Ileše, kterého utýrali jeho švédští adoptivní rodiče půl roku poté, co si ho přivezli z Česka. Co se dělo za dveřmi ministerstva po Erikově smrti? Kromě toho, že je třeba se zaměřit na umísťování dětí do českých rodin, se zjistilo, že se musí změnit pravidla pro mezinárodní osvojení. A také, že brněnský Úřad pro mezinárodněprávní ochranu dětí nefunguje tak, jak má.

Úřadu trvalo půl roku, než se z události "oklepal" a začal zase děti posílat do zahraničí. Adopce do

zahraničí fungují od minulého léta.

Česko teď chce po partnerských úřadech v zahraničí podrobnější zprávy o tom, jak se děti v rodině zabydlují, lékařské informace nově posuzují i čeští odborníci a rodiny se také musí připravit na častější kontroly. Změny se dotkly i úřadu v Brně. "Až po tragédii ve Švédsku začal úřad spolupracovat s psychologem. Do té doby tam bylo jen sedm právníků, to chceme změnit," říká Kotalová.

Podle některých odborníků ale předpisy mohly být ještě tvrdší. Například Eva Pilátová, ředitelka Kojeneckého ústavu v Brně, odkud pocházel malý Erik, si myslí, že by úřady měly víc spolupracovat právě se samotnými ústavy.

"Společně s dalšími řediteli kojeneckých ústavů jsme navrhovali, že by zprávy o tom, jak dítě prospívá, měly být v kopii přeposílány i nám. Naši psychologové byli s dětmi v každodenním kontaktu, takže mohou mnohem snáze rozpoznat signály, že něco není v pořádku," říká Pilátová. Do nových pravidel se nedostal ani její další návrh, že by rodiče, kteří si pro děti přijíždějí, měli v Česku strávit alespoň měsíc.

Česká norma ukládá žadatelům o adopci společných sedm až deset dní při prvním setkání. Podle Pilátové se rodiče s dětmi v jiných zemích sžívají minimálně tři měsíce.

Do Česka pro děti míří především bezdětné páry ze západní Evropy a Skandinávie. V těchto zemích volné děti k adopci téměř nejsou.

A proč má Česko, podobně jako další východoevropské země, v Evropě pověst zdroje "odložených" dětí?

"U nás na jednu sociální pracovníci připadá 370 rodin, v zahraničí 30. Tady je obrovská rezerva v práci s rodinou a v tom, aby děti nebyly rodinám odebírané," říká Kotalová.

Zpracovatel: [Anopress IT a.s.](#)